

prima instanță – I. Nașco

dosarul nr. 2ra-955/16

instanța de apel – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Batîr Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată declarată de către Batîr Ion împotriva Valentinei Obadă cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din casa de locuit,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Obadă Valentina, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 07 mai 2015 și s-a emis o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 30 ianuarie 2015 Batîr Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Obadă cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din casa de locuit.

În motivarea cererii de chemare în judecată Batîr Ion a invocat că a concubinat cu Obadă Valentina din august 2007 pînă în noiembrie 2014, locuind împreună la rudele din satul Alava raionul Ștefan Vodă.

Indică reclamantul că în anul 2010 împreună cu Obadă Valentina a cumpărat casa de locuit din raionul Ștefan Vodă, satul Alava, str. Molodiojnaia, 113, la prețul de 8000 dolari SUA.

Deoarece la momentul încheierii contractului de vînzare-cumpărare a bunului imobil supra menționat, nu se afla în Republica Moldova contractul de vînzare-cumpărare a fost încheiat pe numele Valentinei Obadă.

Precizează reclamantul că pe parcursul anilor 2011-2014 împreună cu pîrîta a efectuat reparația capitală a casei.

Indică reclamantul că în ultima perioadă relațiile cu Obadă Valentina s-au înrăutățit, aceasta creându-i diferite obstacole la folosirea bunului imobil, casa de locuit din raionul Ștefan Vodă, satul Alava, str. Molodiojnaia, 113.

Or, deoarece contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit a fost încheiat pe numele Valentinei Obadă, aceasta susține că ea este unica proprietară a acesteia, Batîr Ion neavînd nici un drept asupra bunului imobil litigios.

Cere, Batîr Ion recunoașterea dreptului de proprietate asupra la ½ cotă-parte din casa de locuit situată în raionul Ștefan Vodă, satul Alava, str. Molodiojnaia, 113.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 07 mai 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Batîr Ion a fost admisă, s-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Batîr Ion asupra la ½ cotă-parte din casa de locuit situată în raionul Ștefan Vodă, satul Alava, str. Molodiojnaia, 113.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de Obadă Valentina, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 07 mai 2015 și s-a emis o nouă hotărîre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 25 februarie 2016 Batîr Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că consideră, că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și de drept procedural.

În susținerea cereri de recurs indică recurentul că decizia instanței de apel este emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a art. 117 alin. (2) CPC or, instanța de apel a examinat pricina fără a administra toate probele prezentate

Consideră recurentul că la soluționarea litigiului, instanța de apel nu au luat în considerație nici faptul că prealabil încheierii contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit din raionul Ștefan Vodă, satul Alava, str. Molodiojnaia, 113 i-a achitat lui Buzulan Vasile, fostul proprietar al bunului imobil litigios arvuna în mărime de 2000 dolari SUA.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Batîr Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Batîr Ion, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Batîr Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Batîr Ion, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat